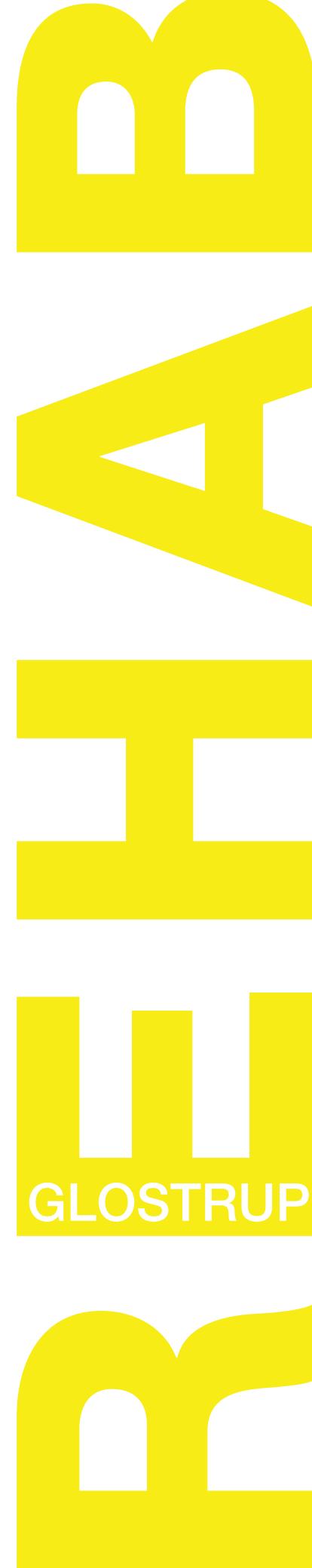

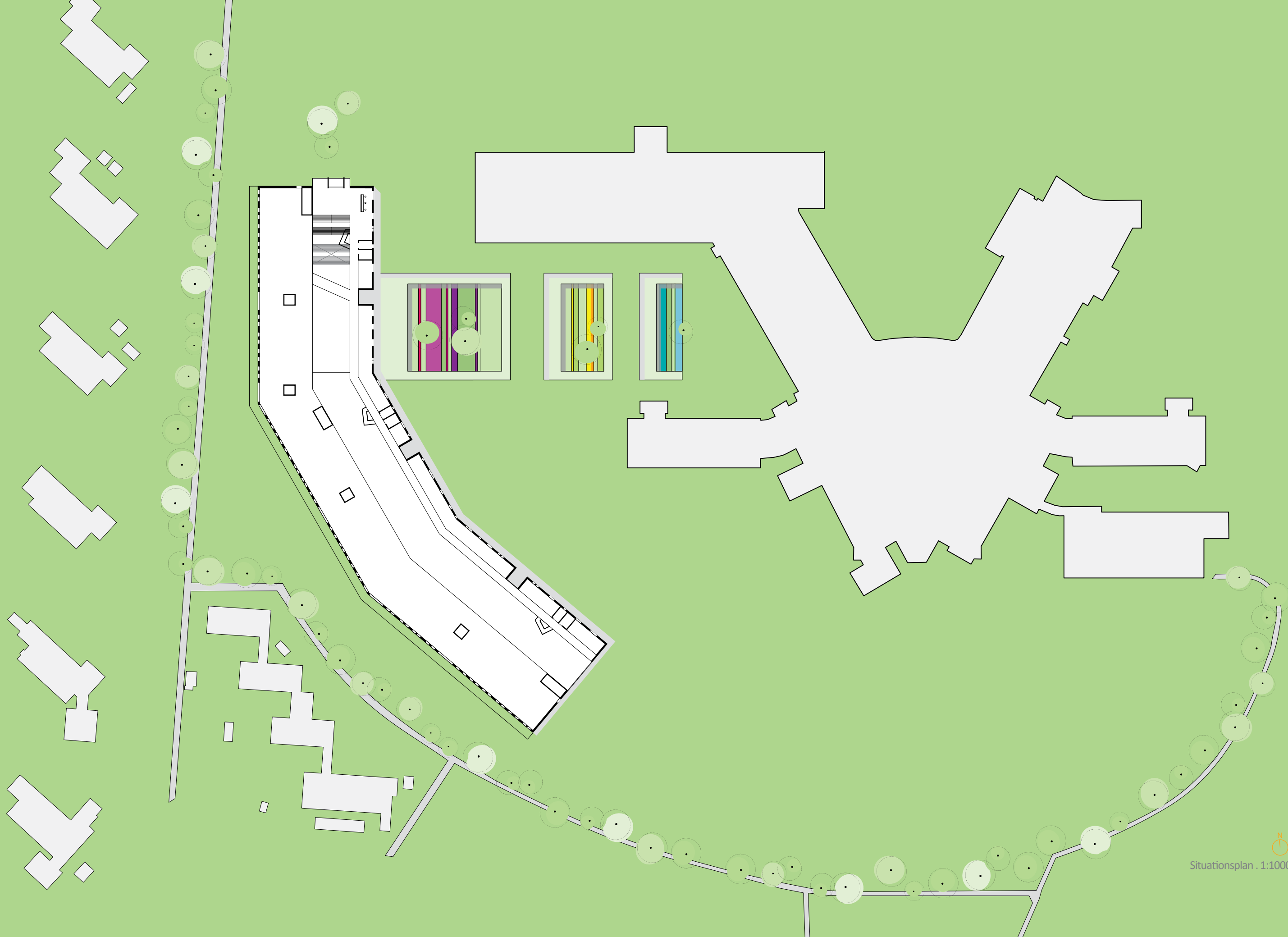
JUNI 2009
AD10-ARK2
PRÆSENTATIONSMAPPE
LISE NYHOLM ANDERSEN
ANDREA MORTENSEN
MARIA STOUGÅRD

Glostrup REHAB samler Østdanmarks neurohabiliteringsceter i et hus, hvor tre specialer mødes og interagerer. Projektet er et input til diskussionen om fremtiden hospitalsbyggerier med udgangspunkt i evidensbaseret sundhedsdesign og energioptimering af bygningen. Projektet fokuserer på dagslys - kvalitativt og kvantitativ, en nær kontakt til naturen samt at skabe rum for det hele menneske.

I hospitalsparken i Glostrup ligger rehabiliteringscenteret Glostrup REHAB sig ned mellem det eksisterende hospital og konteksten. Patienter og pårørende, der ankommer til bygningen bliver ledt fra parkeringspladsen mod parken og rehabiliteringscenterets indgang. Bygningsformen følger linjen i parkens yderkant og ligger sig respektfuldt i konteksten. Patientstuerne er orienteret mod vest med udsyn til parkens træer og vendt væk fra det eksisterende hospital, hvorved oplevelsen og følelsen af at være på et hospital reduceres. Bygningens ryg mod øst, indeholdende personale og fælles patientfaciliteter, relaterer i formsprog og materialitet til det modstående hospital.

Bygningens offentlige funktioner - ambulatorium, multihal og videnscenter adskiller sig i formsprog fra hoveddelen, ved at ligge sig under terræm i 2 parterre planer. De offentlige funktioner orienterer sig dermed mod indre gårdrum. Gårdhaverne vender sig indad, væk fra den offentlige park mod private haver og terrassearealer. Med gårdhaverne skabes der et nyt element i parken, et element, der ikke er offentligt tilgængeligt, men en visuel tilgift til parken og det eksisterende hospital.

FACADER . NORD . VEST

Ved ankomsten strækker ariet sig ud i rummet og tager imod patienter og besøgende. Bygnin-
gens opdeling er på nordfacaden tydelig og let aflæselige udefra - mens gæsterne nærmer
sig, vil de opnå en forståelse af organiseringen af de to bygningsdele. Træerne i parterre, der
graciøst stikker grene over terræn planet, gør opmærksom på bygningens udbredelse og
tydeliggør den tætte relation til parken, ligesom terrassearealerne ved patientstuerne på vest-
facaden giver udtryk for, hvordan naturen trækkes op og ind på stuerne.

Den trappende form fortæller enkelt historien om transformationen mellem de høje hospital-
sbygninger og de lave boliger mod vest. På vestfacaden understreges den menneskelige skala
ved variationen og rytmen i terrasserne og vinduesplaceringerne, hvorved den høje bygning
nedbrydes og humaniseres. Variationen i facaden opnås igennem sammenspillet mellem de
tekniske overvejelser i forhold til vinduesstørrelser og afskærmningen og de æstetiske over-
vejelser omkring oplevelsen af stuen fra patientens synsvinkel, facadens udtryk og den lave
kontekst, hvor bygningens skala skal nedbrydes. Afskærmningen vil afhængig af solens varme
reguleres og derigennem skabe en foranderlighed i facaden, der kan ændrer udtryk i løbet af
dagen og året.

Facade nord . 1:500

Facade vest . 1:500

Ankomsten og de vestvendte terrassearealer.

FACADER . SYDØST . ØST

Fra parken aflæses bygningens knæk og sammenspillet med allétræerne samt hvordan bygningen omslutter gårdhaverne. Samtidig synliggøres husets indre opbygning, atriet og forbindelserne heri. Den sydøstlige facade skildrer, som nordfacaden, huset opdeling og hvordan de to dele forbindes igennem atriet.

Østfacaden forholder sig til det eksisterende hospital i materialitet og formsprog. Den stramme form og enkle bearbejdning understreger bygningens linjer, fremhæver knækkene, der sker på langs af facaden og afspejler funktionen, der ligger bagved. Facadens design er influeret af indeklimatiske og æstetiske overvejelser, hvorfor facaden holdes enkel og uden afskærmning, for at understrege simpliciteten. Indtrukne rum danner ramme om uderum, der forbinder etagerne med naturen og muliggør kontakt til parken og dagslyset på flere niveauer. Uderummene skaber en diversitet og dynamik i facaden, der sammenbinder planerne og derved specialerne i huset.

Facade sydøst . 1:500

Facade øst . 1:500

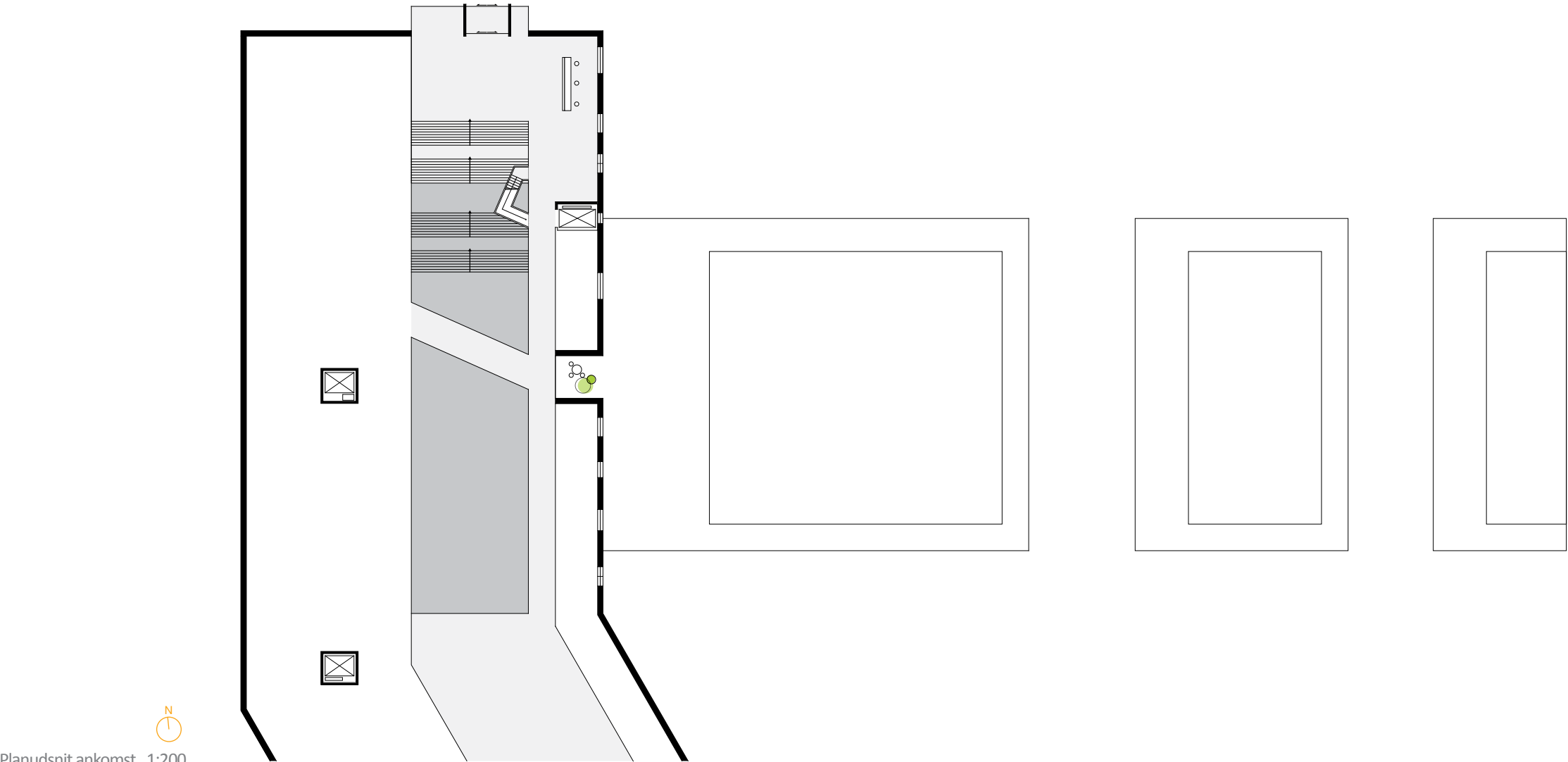
Rehabiliteringscenteret set fra parken.

ANKOMST . ATRIUM

Ankomsten sker i atriets, hvor daglyset trænger ned og reflekteres i materialerne som et gyldent lys. Den uformelle atmosfære i rummet underbygges af disse farvede refleksioner, der opbløder rummet og tilfører humane aspekter. Glasfladens prægning af abstrakt natur giver et farvespil i rummet, hvorved den kliniske stemning nedbrydes.

Overskueligheden i atriets afspejles i de tydelige vertikale og horisontale forbindelser, der skaber balance i rummet og en genkendelighed, der refereres til igennem atriets forbindelser. Forbindelsen til parterre er betonet i ankomsten, hvor naturen og dagslyset trækkes ind fra gårdhaverne og fylder det åbne rum. Hermed for knyttes de offentlige og de private funktioner sammen i ankomsten, hvor bygningens samlingspunkt opstår.

Mod sydøst åbner bygningen op og flyder ud i parken, hvor naturen igen kan drages ind i atriets og underbygge relationen til konteksten. Bygningens linjer forstærker perspektivet og leder synet mod parkens grønne natur og underbygger relationen til konteksten.

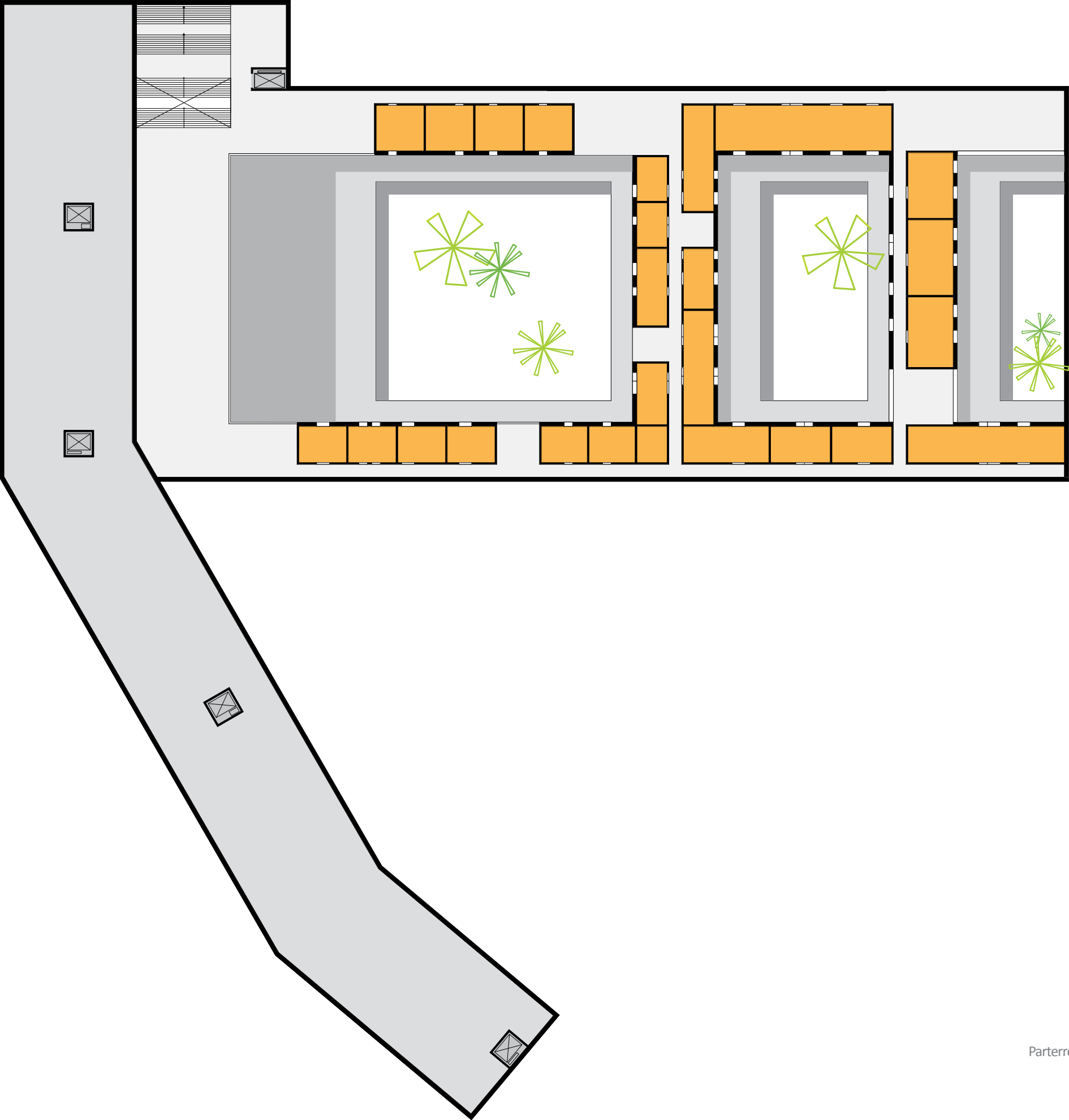
Planudsnit ankomst . 1:200

Ankomsten med adgang til parterre.

View gennem atriet mod parken.

Glostrup REHAB indeholder udover patientafdelingerne en række offentlige funktioner. Der sker en formmæssig differentiering mellem de to dele af rehabiliteringscenteret, hvor de offentlige funktioner strækker sig mod det eksisterende hospital i to parterreplan. Første parterre indeholder café, ambulatorier, videnscenter, samt træningslejligheder. Etagen bærer præg af aktivitet og interaktion mellem patienter, pårørende og tidligere patienter – såkaldte rollemodeller, samt interne og eksterne forskere, der mødes i videnscenteret. Funktionerne i parterre orienterer sig mod private gårdhaver, hvor lyset trækkes ned og der skabes direkte kontakt med naturen. Gårdhaverne er desuden med til at lette orienteringen i parterre og den visuelle forbindelse mellem funktionerne er med til at nedbryde parterre planets skala. De tre gårdhaver tænkes hver sin stemning – den aktive, den rekreative og den sanselige. Fra cafeområdet åbner facaden op mod et privat terrasseareal i forbindelse med gårdhaven – gårdrummet er her trukket ind under bygningen og denne sammenfletning er med til at understøtte sammenhængen mellem de to forskellige formsprog på den privat og offentlige del af centeret. Funktionerne i parterre er konceptuelt disponeret med nicher i tæt relation til gårdhaverne, hvor patienter, personale og forskere kan opholde sig og hvor lyset kan trænge ind og gøre gangarealerne levende.

Caféområdet med forbindelse til gårdrummene.

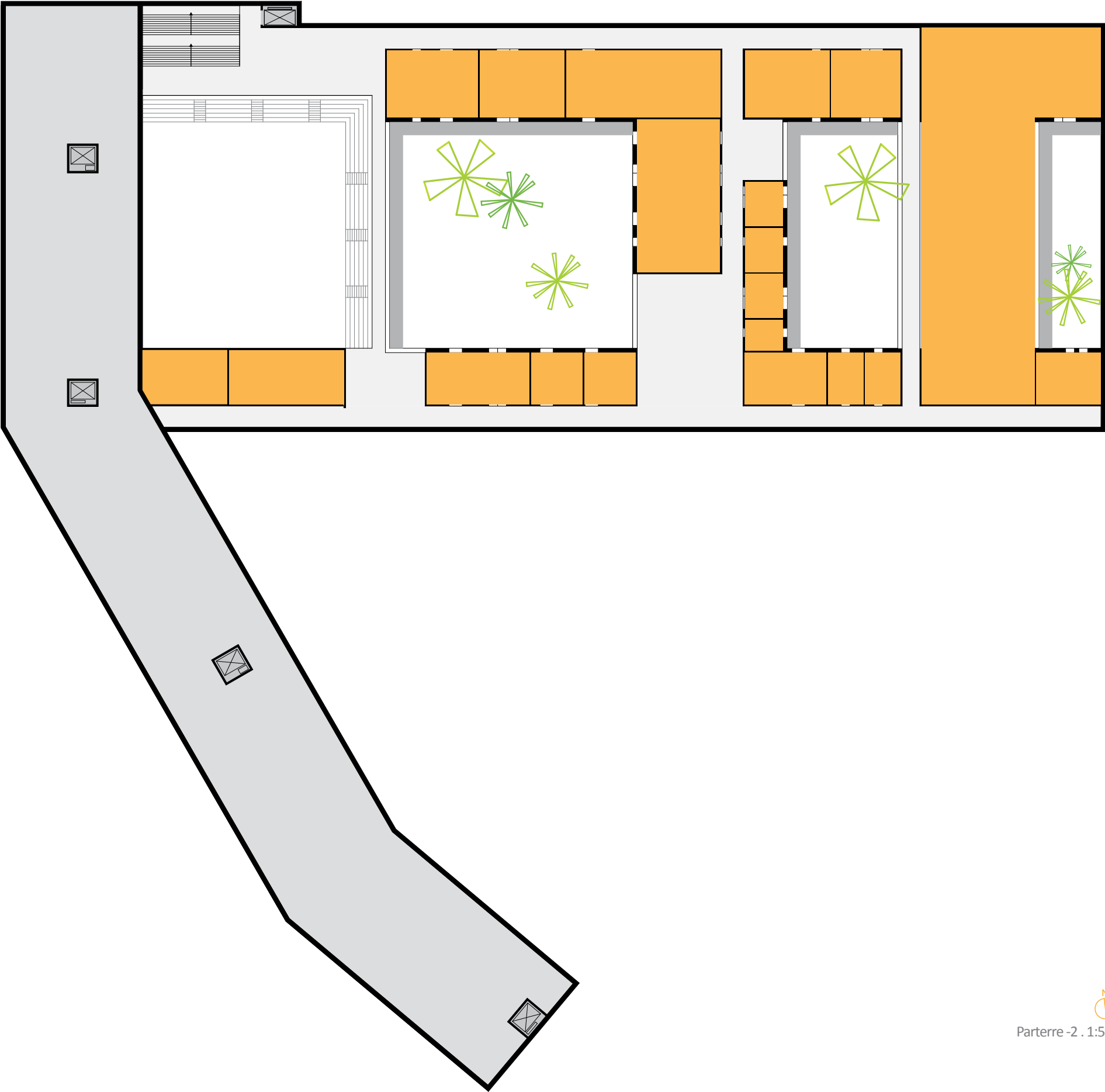
Opholdsniche i videnscenteret.

PARTERRE -2

Andet parterre plan er dedikeret til træningsfaciliteter - ergo- og fysioterapi, her iblandt et bassinområde og en multihal. Multihallen er et omdrejningspunkt for Glostrup REHAB. Hallen benyttes både af patienter i den daglige træning og af tidligere patienter til træning og som et fritidstilbud og der opstår derfor her en stor interaktion med livet udenfor. Fra hallen er der direkte adgang til den første gårdhave, hvor træningen kan trækkes ud og lade naturen indgå i øvelser og spil. Samtidig trænger dagslyset ind i hallen gennem denne facade.

Adgangen til gårdhaverne sker kun gennem parterre, hvorved kontakten til den offentlige park forbliver visuel og gårdrummet bliver en privat have - patienternes åndehul i behandlingen – et sted, hvor de kan føre sig trygge i et afgrænset rum med fysisk forbindelse til det grønne.

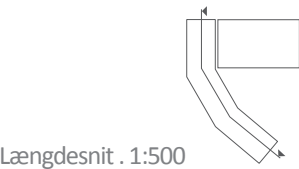

View mod østfacaden igennem gårdrum.

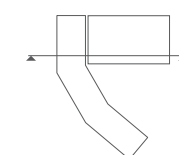
SNIT

Glostrup REHAB karakteristiske snit beskriver firdelingen af bygningen – patientdel, atrium, rygdelen og parterre. Bygningens optrapning mod vest imødekommer både et ønske om at trække naturen op på bygningen og helt tæt på patienterne og giver samtidig mulighed for, at patienterne kan trække ud på terrassen. Atriets inverse form tillader lyset at trænge dybt ned i bygningen samtidig med, at rummet føles omfavnende.

Længdesnit . 1:500

Tværsnit . 1:500

AFDELINGEN . APOPLEKSI REHAB

Ankomsten til afdelingen underbygges af gangbroernes linjer, der fint gennemskærer bygningen og skaber en visuel forbindelse mellem naturen mod øst og vest Receptionen på afdelingen åbner op og tager imod patienter og pårørende, der ledes mod opholds- og spisestuens lys. I rygdelen trækkes lyset ind i et af de indtrukne uderum, der ligger i forbindelse persona-lerum og patienternes fælles spisestue. Uderummene muliggør kontakten til parken over ter-ræn og i et afgrænset rum, hvor patienten i trygge rammer kan starte sin rejse mod en hverdag udenfor rehabiliteringscenteret. Fra gangbroerne aflæses atriets knæk og fornemmelsen af genkendelighed og gentagelse skaber tryghed for både patienter og gæster.

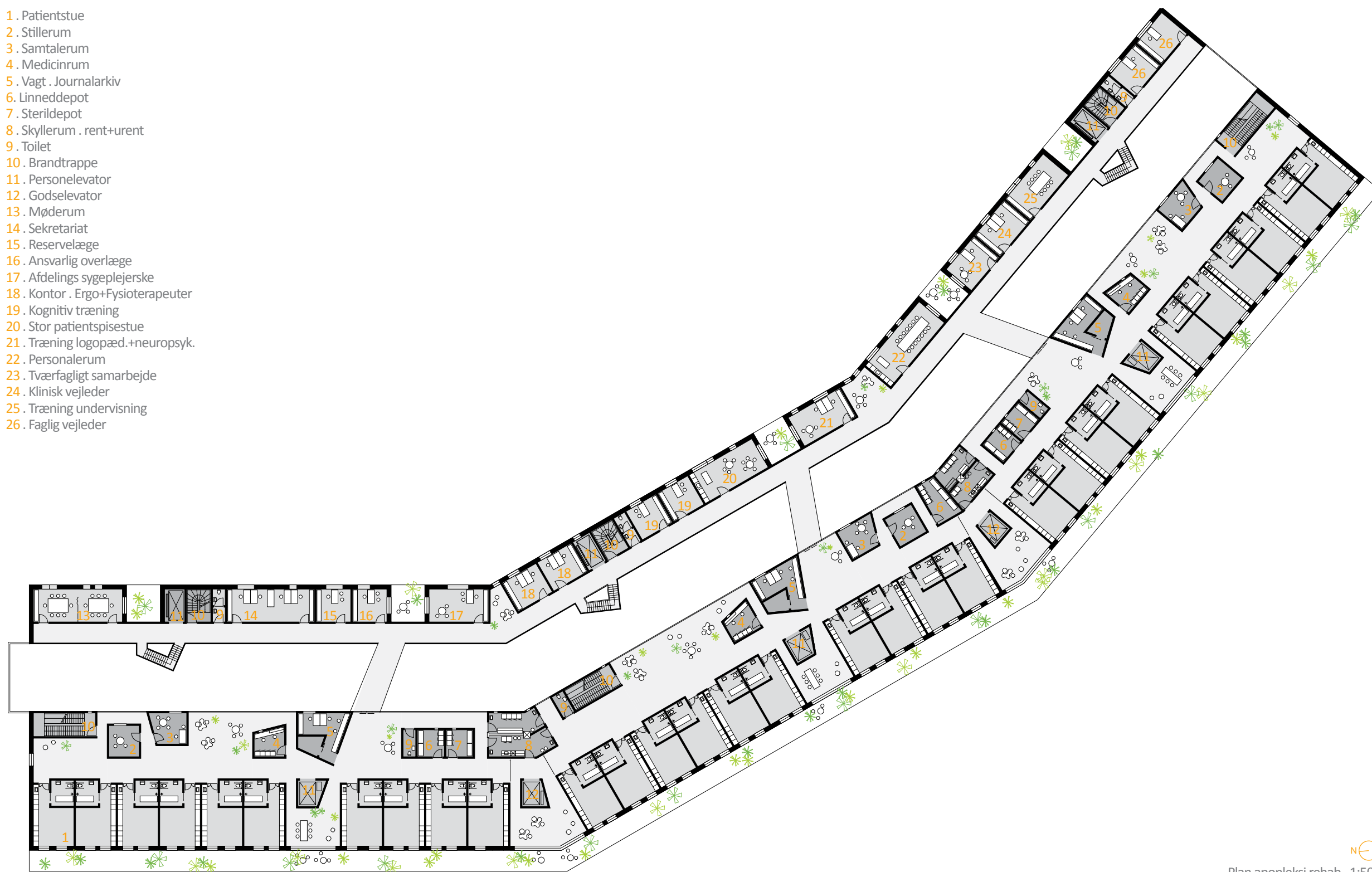
View igennem atriet mod østvendt uderum.

Ankomsten på patientafdelingen, men kig til spisestuen.

- 1 . Patientstue
- 2 . Stillerum
- 3 . Samtalerum
- 4 . Medicinrum
- 5 . Vagt . Journalarkiv
- 6 . Linnedepot
- 7 . Sterildepot
- 8 . Skyllerum . rent+urent
- 9 . Toilet
- 10 . Brandtrappe
- 11 . Personelevator
- 12 . Godselevator
- 13 . Møderum
- 14 . Sekretariat
- 15 . Reservelæge
- 16 . Ansvarlig overlæge
- 17 . Afdelings sygeplejerske
- 18 . Kontor . Ergo+Fysioterapeuter
- 19 . Kognitiv træning
- 20 . Stor patientspisestue
- 21 . Træning logopæd.+neuropsyk.
- 22 . Personalerum
- 23 . Tværfagligt samarbejde
- 24 . Klinisk vejleder
- 25 . Træning undervisning
- 26 . Faglig vejleder

Patienternes spisetue i afsnittet.

Analogien til byens forløb er bragt ind i afdelingen, hvor forskelligartede niches og forløb skabes af elementer, der forskydes og formes. Opholdsrummene giver mulighed for varierende rumoplevelser og aktivitet – den stille eftertænksomme stund eller det sociale samvær. Der gives rum for at patienten i eget tempo kan inddrage nicherne og de sociale relationer i hverdagen. Afsnittets patienter mødes i spisestuen, hvor de sociale og fysiske færdigheder langsomt optrænes i trygge rammer. Rummet afgrænses mod ankomsten af elevatorkernen. Kernens træbeklædning skaber kontrast til de hvide vægge og opbløder rummet i samspil med naturen, der visuelt trækkes ind i rummet. Patientens rumlige forståelse stimuleres i det intime rum, hvor der er tryghed og tid til at absorbere rummet uden forstyrrelser fra aktiviteten på gangen.

Det aktive og åbne rum vender mod atriet og patienterne kan fra opholdsrummet følge livet og flowet heri – en vigtig del af rehabiliteringen, hvor der opnås en forståelse af og en tryghed i det åbne atrium. Rummet lægger op til aktivitet og fællesskab mellem patienter og mellem patienter og deres pårørende. Dagslyset bevæger sig over fladerne og reflekteres i trægulvet og elementerne. De betjenende rum står rytmisk som elementer ned gennem afdelingen og der mens fladen mod patientstuerne blødes op af en taktfast repetition dannet af de tilbage-trukne individuelle indgange til patientstuerne.

Opholdsniche på afdelingen med visuel kontakt til atriets liv.

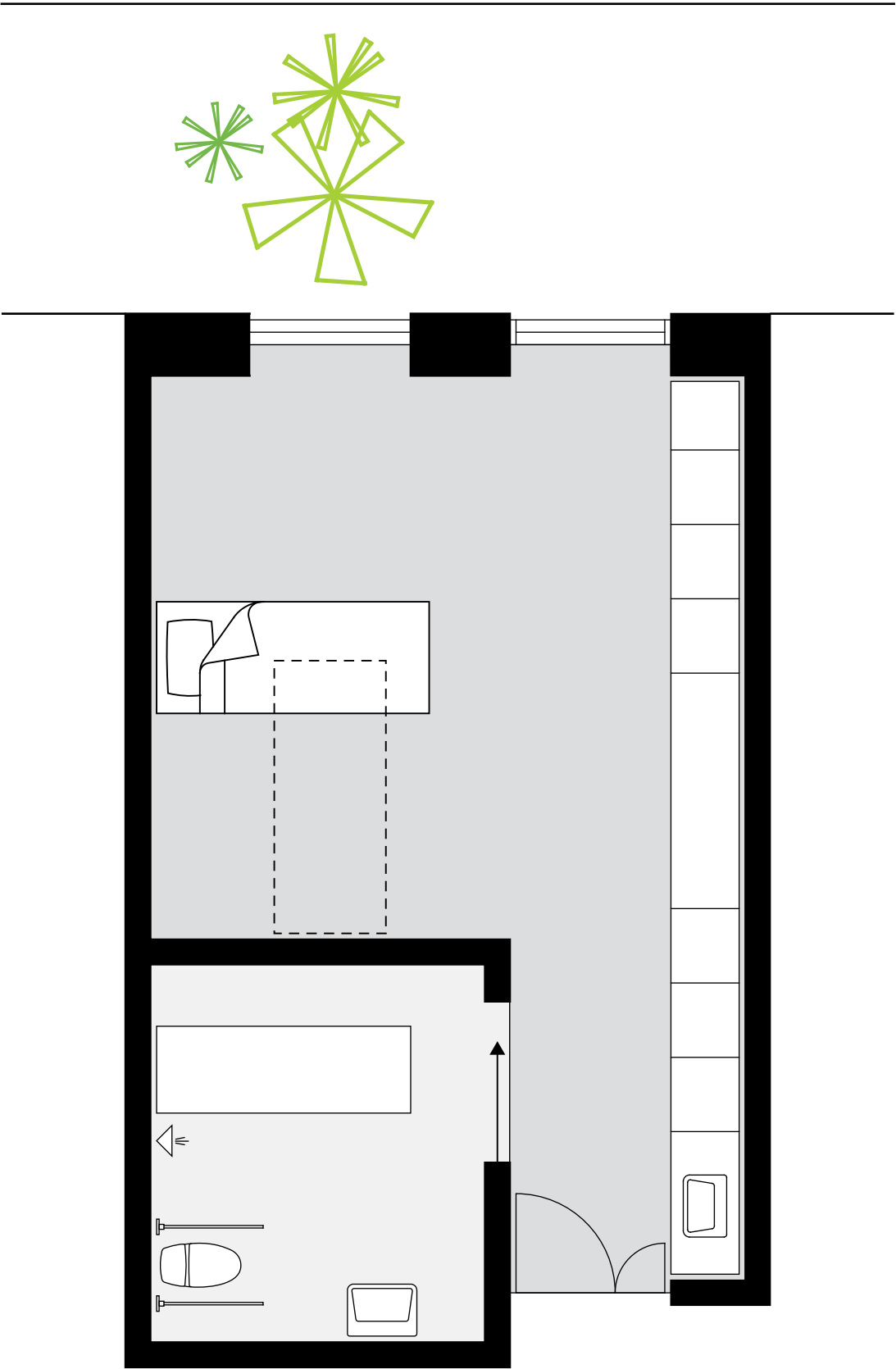

PATIENTSTUEN

Patientstuen giver fra ankomsten fuldt udsyn til naturen. Entreen ligger i direkte linje med terrassedøren, hvorfor lyset og naturen byder velkommen. Lyset trækkes langt ind i rummet gennem de høje vinduer, hvor patienten uafhængigt af sengehøjde har udsigt til parken. Vinduernes udformning underbygger den tætte relation til naturen, samtidig med at patientens privathed og indeklimaet på stuen opretholdes.

Patientens følelse af hjemlighed og tryghed opstår gennem en blød materialitet, genkendelighed og privathed i stuen. Vægelementet indrettes med eksempelvis personlige billeder, der minder patienten om den hverdag, der venter efter behandlingen. Stuens udformning muliggøre, at patienten kan møblere og indtage rummet på forskellige måder med personlige møbler, billeder etc., således at personligheden kommer til udtryk i stuen – hjemmet og den trygge zone opstår, hvilket vil give patienten ro i den lange indlæggelsesperiode.

Lyset filtreres igennem parkens træer ind på stuen og de evigt foranderlige skyggespil udfolder sig og trækker de naturlige strukturer af træet ind. De ændrede skygger, afhængig af årstid og træernes blade, fortæller historien om årets gang – træet med de tætte grønne blade, efterårets løvfald eller vinterens nøgne grene – og er med til at stedfaste patienten i en bevægelig tid. Dagslysets vandring over fladerne igennem dagen ændrer sig og belyser forskellige materialer i rummet, hvorved refleksioner i forskellige farvetoner oplyser stuen og bliver stemningsskabende samtidig med at patienten får en klar fornemmelse af dagens gang. Afskærmningen af vinduesarealerne vil variere afhængigt af temperaturen og solens stråler på facaden. Den perforerede metal plade bidrager sanseligt til rummet ved, at lysets filtreres igennem og skabe skygger som vil stå som et grafisk tryk på fladerne. Afskærmningens karakter muliggør samtidig en stadig kontakt til naturen og livet udenfor.

Patientstue . 1:50

Patientstuen fra entreen,
hvor lyset og naturen byder velkommen.

Patientstuen set fra sengen. Årstiden afspejles i træernes nøgne grene, der projekteres ind på stuen.

Patientstuen set fra sengen. Afskærmningen og træernes fyldige blade danner skyggespil på fladerne.

TERRASSEN

Patientstuen forlænges ud i parken med en terrasse, der giver patienten mulighed for at komme ud i det fri direkte fra stuen. Sengen kan rulles ud på terrassen og den sengeliggende patient vil mærke naturen og klimaet. Terrassen giver for rum for kontakt til parken og socialt samvær. Bygningens knæk afgrænser den synlige del af huset, hvorved kun det afgrænsede patientafsnit vil opleves. Bygningen opleves mindre voluminøs - som et begrænset udsnit, der kan overskues af patienten.

Terrasserne med den varierende afskærmning og nedtrapningen mod konteksten.